

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

په اروپا کی د مېنېته افغانانو د ټولنو فدراسیون
فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

کرزی و عبدالله دو روی یک سکه اند!

نگاهی به "انتخابات" ۱۳۸۸ و نتایج آن

در آغاز این هفته کرزی برای بار دوم به حیث رئیس جمهور به اجرای حلف وفاداری پرداخت. این برای بسیاری از مردم ما یک امر غیرمترقبه نبود. قبل از انتخابات ریاست جمهوری افغانستان وجه در جریان انتخابات افغانستان، تعدادی از تحلیل گران سیاسی و مردم افغانستان با مطالعه وضع کشور چنین نتیجه می گرفتند که آقای حامد کرزی باز هم برای بار دوم چنین ریاست جمهوری را بر دوش خواهد کشید و عبدالله به حیث رهبر اوپوزیسیون سرکاری بر مردم ما تحمیل خواهد شد. **مېرهن است انتخاباتی که ایندو فرد مولود آندد شدیداً نا مشروع بود و این پروسه نامشروع نمیتواند مادر القاب مشروع باشد.**

ترکیب کمیسیون انتخابات و عقب نشینی های پیهم کا آیده رییس یوناما در برابر ترندهای قرون وسطایی کرزی از نخستین روزها بیانگر این حقیقت بود که پروسه ای که قرار بود به نام انتخابات بر رخ مردم ما کشیده شود، نمایش مضحکی بیش نخواهد بود. بعضی از تحلیل گران سطحی نگر موضوع را چنین به بحث می گرفتند که موجودیت امکانات نظارت بین المللی وسیله ایست که برگزاری شفاف انتخابات را تضمین میکند، اما همانطوریکه فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا مانند مردم آگاه ما پیش بینی نموده بود که، برگزاری انتخابات شفاف در سیستم کنونی ممکن نیست ولی جامعه جهانی، به خاطر اشتراک در مسئولیت ایجاد وضع فعلی، انتخابات قلابی را شفاف اعلان خواهد کرد. گذشت زمان به این حقیقت صحنه گذاشت.

هویداست که دستگاه دولتی کنونی سر تا پا فاسد و مافیائی بوده، بامردم افغانستان پیوندی ندارد ودها رشته وابستگی آنرا به هر طرفی کشانده است. از چنین دولتی هیچگاه انتظار برگزاری انتخابات شفاف نمیرود. فارو تحریم چنین انتخاباتی را در همان آغاز از مردم افغانستان طی اعلامیه ای بتاريخ ۱۸ جون ۲۰۰۹ قبل از برگزاری این نمایش زیر عنوان (رسانه ها باید به سکوت در مقابل کمیسیون گوش به فرمان کرزی خاتمه دهند!) خواسته بود تا رسانه ها در مقابل اعمال کمیسیون انتخابات سکوت نکنند و مردم در این انتخابات که از آغاز با اغماض خواسته های مردم همراه بود اشتراک نکنند.

ما همچنین در زمینه پیش بینی نموده بودیم که سرانجام این نمایش چه خواهد شد و هم از مردم افغانستان خواسته شد تا برای اعتراض بر این نمایش در رأی گیری شرکت نکنند ، و به آنانیکه بخواهند از حق رأی خود حتماً استفاده کنند، مشوره داده شده بود که رأی اعتراضی برای کسانی بدهند که حد اقل دستشان به خون مردم آلوده نباشد و یا جزو دسته های مافیائی و جنایتکار نباشند. ناگفته نباید گذاشت که ما در اعلامیه های خود به مسایلی از قبیل عملیات نظامی که تحت نام "فراهم ساختن امنیت انتخابات" انجام میشد نیز اشاراتی داشته و ادعا نموده بودیم که بهانه قرارداد دادن انتخابات برای اجرای این عملیات و فروریختن بم های بزرگ فقط میتواند به بدنامی مفاهیمی از قبیل انتخابات دموکراسی بینجامد.

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا انتخابات و رویداد های ذیربط آنرا از چند زاویه بررسی نموده و خدمت هموطنان گرامی تقدیم میدارد:

۱- آمار و نفوس

اگر در یک مقایسه آماری به انتخابات سال ۱۳۸۳ و ۱۳۸۸ نظر بیندازیم به خوبی نشان خواهد داد ، که این مدعیان دموکراسی حد اقل کار مقدماتی را برای برگزاری یک انتخابات بهتر در این پنج سالی که گذشت انجام نداده اند. در ضمیمه ۳ توافق نامه ۲۰۰۱ بن از سازمان ملل متحد تقاضا شده بود که در اسرع وقت طرح و برنامه یک سر شماری نفوس در افغانستان را راه اندازی نماید ، و بناء به قول آقای احمد علی وطنیار رئیس احصائیه مرکزی وقت (۱) با سازمان ملل به توافق ۲۰ میلیون دلاری برای انجام این سر شماری نیز رسیده بودند. متعاقباً در سال ۲۰۰۷ بودجه سر شماری به مبلغ ۶۰ میلیون دالر بالا برده شد ولی با آنهم سر شماری که قرار بود در سال ۲۰۰۸ توسط اداره احصائیه مرکزی عملی گردد به انجام نرسید. این مثالیت از صدها ثبوت ناتوانی حکومت کرزی و اطرافیانش. افغانستان تا اکنون فاقد یک سر شماری دقیق نفوس میباشد(۲). بعید به نظر میرسد که در دوره دوم کرزی نیز سر شماری عملی گردد.

سر شماری پیش شرط طرح برنامه ستراتیژی انکشافی تقاضا شده توسط کنفرانس ۲۰۰۵ لندن از دولت افغانستان بود. این ستراتیژی بدون برگزاری سر شماری به کنفرانس پاریس ارائه کرد. قرار معلوم ارقام به کار برده شده در سند موصوف از منابع آماری تخیلی سود برده است. بنابراین میتوان گفت که تقلب محدود به انتخابات نبوده و جزو شیوه کار حکام کنونی است.

۲- انتخابات دوره اول و دوم ریاست جمهوری:

اگر ما به همان آمار ارائه شده احصائیه مرکزی افغانستان در سالهای ۱۳۸۰ و ۱۳۸۳ که نفوس کشور را معادل نزدیک به ۲۴ میلیون نفر گزارش داده بودند اتکاء کنیم ، ارقام ارائه شده توسط خود نظام چه چیزی را نشان میدهد ؟ (۳)

در انتخابات سال ۱۳۸۳ جمع آرای ثبت شده توسط دولت و دست اندرکاران بین المللی برای ۱۳ نفر شرکت کننده در نامزدی انتخابات ریاست جمهوری آندوره به چنین آماری بر میخوریم.

مجموع آراء حساب شده	8 024 536 نفر
آراء باطل شده	104 404 نفر

جمع کل آراء 8 128 940 نفر

شرکت مردم با در نظر نگرفتن میزان تقلب های انجام شده به حساب نیامده است ، اگر واجدین شرایط شرکت کنندگان را ۶۰ فیصد نفوس مملکت در نظر بگیریم از نزدیک به ۱۴.۴ میلیون نفر ۳۳.۴۳ فیصد شرکت نموده بودند .

در سال ۱۳۸۸ باز هم رقم مشخصی از نفوس افغانستان دیده نمیشود ، اینکه این مسأله اختلاف و چانه زنیهای را بین مسؤولین حکومت کرزی و سازمان ملل متحد در کابل نیز در پی داشته که هیچ کدام ، حرف طرف مقابل را نه باور دارند و نه به آن توجه میکنند!

چنانچه وقتی ملل متحد جمعیت افغانستان را در سال ۲۰۰۸ سی و دو میلیون نفر اعلام میکند بدون اینکه احصائیه مرکزی خود به عنوان اداره پاسخگو به این مسأله ، آماری از جمعیت افغانستان ارائه دهد فقط مخالفت خود را با رقم اعلام شده سازمان ملل اعلام میکند و بس ، و از آن سازمان منبع رقم اعلام شده سازمان ملل را مطالبه میکند ! (۴)

پس در این حالت چه ما آمار سازمان ملل را بپذیریم و یا نه ؟ ما میتوانیم رقمی را که سازمان ملل متحد نظر داده است در محاسبه بگذاریم و اینکه دولت افغانستان رقم بیشتری را در نظر داشته باشد فعلا میگذاریم.

مجموع آراء حساب شده	4 597 727 نفر
آراء باطل شده	156 725 نفر
آراء باطل شده انصرافها	68 638 نفر

جمع کل آراء 4 823 090 نفر

۳- سهمگیری مردم در انتخابات:

گرچه هنوز هم به آمار و ارقام ارائه شده توسط کمیسیون انتخابات هیچ کس اعتماد ندارد ، چنانچه در طول دوره انتخابات هر روز در سایت این کمیسیون ارقام گوناگونی را هموطنان ما از نظر میگذرانیدند. (۵)

حالت شناوری آرای مردم افغانستان وسیله سرگرمی برای مسئولین کمیسیون انتخابات گردیده بود هر روز برای هر یکی از نامزدان رقمهای مختلفی را میدیدیم، آنچه مهم است سهم گیری اساسی مردم است ، که بدون ترس و وحشت از تهدید جنگسالاران باید انجام میشد که نشد ، و نیز دیده شد مدعیانی که خود را مستحق کرسی ریاست جمهوری میدانستند چگونه ، دفاتر همدیگر را یا به آتش میکشیدند و یا با چاقو و قمه و تهدید نا آرامی که توان به هم زدن ثبات و امنیت را در خود میدیدند همیشه از تهدید و ارباب کار گرفتند، چون بارها این کار را تجربه کرده اند، و در این کارها هم خود خبره اند و هم دستیاران شان که از تجربه ها و رهنمودهای گذشته شان نیز میتوانند یاری بگیرند. و باز پهلوان پنبه بازی نوی را در صحنه تیاتر افغانستان به نمایش بگذارند و... و رقص خیمه شب بازیهای جدیدی را که به اینها سپرده شده است دوباره به نمایش در آورند.

کمیسیون انتخابات با چاپ رسمی ۱۸ میلیون کارت شرکت در انتخابات به رقم ۶۰٪ سی میلیونی جمعیت بسنده کرده ، و اگر ۶۰ فیصد رقم ۳۲ میلیونی را به حساب آوریم باید در حدود ۱۹.۲ میلیون کارت به چاپ میرسید ، چون حکومت باور داشت که همه مردم شرکت نمیکند و در بعضی از مناطق نیز قادر به تضمین امنیت نیستند، به چاپ ۱۸ میلیون کارت بسنده میکند.

قرار گزارشات مختلف، تعدادزبانی ازین کارتها وارد بازار سیاه شده است و نامزدان پول دار و واسطه گران شان آنرا خریداری کرده اند، ولی آنرا در این آمار نمی گنجانیم.

اگر درصد شرکت کنندگان در انتخابات را محاسبه کنیم و این واقعیت را در نظر بگیریم که در این انتخابات برای افغانهای پناهنده، پناهجو، و افغانهای مقیم خارج افغانستان هیچ سهمی داده نشده، سهم شرکت مردم در انتخابات دوره دوم بر مبنای آمار حکومتی فوق ۱۵.۳۲٪ است. در صورتیکه همین ارقام را با درصد تقلبهای انجام شده در نظر گیریم سهمگیری مردم کمتر از ۱۰ فیصد خواهد شد.

اگر همان رقم تخمینی نفوس اعلام شده توسط سازمان ملل متحد (حدود ۳۲ میلیون نفر) را در نظر بگیریم سهم گیری مردم در این انتخابات به رقمی در حد ۱۴.۳۶٪ میرسد ، اگر تعداد افغانهای خارج از کشور که در حدود ۳.۵ تا ۴ میلیون نفر میگردد به رقم بالا علاوه گردد، سهمگیری مردم افغانستان در این انتخابات معادل ۱۲.۷۷٪ میگردد و این رقم بعد از محاسبه کسر درصد های گسترده تقلب انجام شده در انتخابات به خوبی نشان میدهد که تعداد آراء داده شده در انتخابات اخیر زیر رقم ۱۰ فیصد تعداد واجدین حق رأی در جمعیت کشور است. اگر سهم شخص کرزی را که معادل ۲,۲۸۳,۹۰۷ رأی است حساب کنیم به رقمی برابر با ۶.۳ فیصد میرسید. آراء داده شده به عبدالله و ۳۹ کاندید دیگر مجموعاً کمتر از ۳.۷ فیصد میباشد.

این است آنچه به نام دموکراسی به خورد مردم ما میدهند و بعضی ها آنرا آرایش داده و حکومت انتخابی مینامند.

تبلیغ انتخاباتی در سرک کمر بندی کابل بسوی میدان هوایی

آنچه برای کمیسیون انتخابات اهمیت نداشت آراء و سهم مردم بود. خوشبختانه این نمایش به برگزارکنندگان "انتخابات" نشان داد که مردم افغانستان، نه به خاطر ترس از تهدیدها و توحش طالبان، بلکه بناء به بلوغ سیاسی و شناخت از مدعیان دروغین دموکراسی، درین نمایش اشتراک نکردند. اکثریت مردم درین پروسه نشان دادند که آراء خود را در برابر پول نمیفروشند.

۴- انتخابات و مصارف گران انتخاباتی:

انتخابات افغانستان بدون شک یکی از گران ترین نرخ انتخاباتی در جهان به شمار می آید، بودجه انتخابات این دوره گرچه در اول مبلغ ۳۸۰ میلیون دالر پیشبینی و توسط کمیسیون انتخابات مطرح گریده بود (۴) اما تا جائیکه معلوم گردیده بودجه رسمی اختصاص یافته مرحله اول مبلغ ۲۲۳ میلیون دالر از محل کمکهای جهانی در حالی تخصیص داده شده است که با نظارت حدود ۲۵۹-۳۰۰ ناظر بین المللی و ۲۰۳ هزار ناظر داخلی با پشتیبانی (۳۰۰ هزار قوای امنیتی؟) دایر گردید. اما حاصلش چه بوده است سؤالی است که باید جوابش را جست و جو کرد؟ با وجود این همه مصارف و لشکرناظرین ۱.۵ میلیون رأی تقلبی به صندوقهای کرزی و بیش از ۳۰۰ هزار رأی تقلبی به صندوقهای عبدالله (عبدالله) سرازیر میگردد.

اگر از دید مخارج خالص پروسه انتخاباتی نرخ مالی را بدون سهم نامزدان در نظر بگیریم و مجموعه آراء نشر شده توسط همین کمیسیون انتخابات را درست قبول کنیم خرج سرانه هر رأی معادل \$۴۸.۵ یا ۲۴۲۵ افغانی یا معادل معاش ماهانه یک مامور یا کارگر گردیده است. اگر سرمایه گزاری نقدی حامیان داخلی و خارجی کرزی و عبدالله رابه مبلغ ۲۲۳ میلیون دالری بودجه اعلام شده علاوه کنیم مسلماً قیمت تمام شد هر رأی به مرز صد دالر خواهد رسید! سفرهای مسلسل عبدالله به هندوستان در روزهای قبل از انصرافش از دور دوم و دیدارهایش در آنجا با مقامات روسیه و هند، به طور غیر مستقیم از منابع مصارف بی حساب انتخاباتیش پرده بر میدارد.

۵- انتخابات و نامزدها:

اگر نگاهی به لیست اعلام شده ۴۱ نفری قبول شده توسط کمیسیون انتخابات انداخته شود دیده میشود که تعداد محدودی از افراد مستقل و نامزدانی دیده میشود که از نام نیک در بین جامعه برخوردارند، و دستهای آلوده به خیانت و جنایت ندارند.

اما در این طومار بسیارند کسانی که مرتکبین اصلی خیانت به ملت، ناقضین حقوق بشر در افغانستان و مردمکشی اند و عاملین اصلی جرایم تا حد جنایت و تجاوز به حقوق مردم و ارتکاب خیانت ملی میباشند. در این لیست نام افرادی دیده میشود که تا سرحد ارتکاب به نسل کشی، دیروز بر خود بالیده اند، اینکه چگونه کمیسیون انتخابات بر صحت صلاحیت آنها مهر قبولی زده است سؤالی است که همیشه از نظر مردم افغانستان تا حال بی پاسخ مانده است!

و کمیسیون انتخابات با این صحنه گزاری عملاً منشور به اصطلاح عفو را که شورا در دسامبر سال ۲۰۰۶ برای برائت بخشی به مرتکبین و مظنونین جنایات جنگی و ناقضین حقوق بشری به تصویب رساند و راه را برای سهم ساختن بیشتر آنها در مورد دولتی هموار ساخته بود، به مرحله اجرا گذاشت این کار کمیسیون انتخابات دقیقاً برنامه ریزی شده از طرف قدرتهای درگیر جنایات انجام شده و وابستگان آنها بوده نه چیز دیگری. اگر از دید دیگری به لیست نامزدان انتخابات نگاه کنیم آنچه علاوه بر موارد ذکر شده به آن بر میخوریم، میشود نامزدان را به چهار دسته تقسیم کرد.

۱-۵-۵. کرسی و جنگسالاران همدست وی:

در این دسته با پشتیبانی بخشی از تنظیمیها که در ساختار نظام و سیستم مافیائی و شرکتهای سود آور کنونی نقش اساسی داشته اند سهم بوده و در مجموع برای حفظ منافع مشترکشان برای کرسی کمپاین کردند و بخشی از مخارج انتخاباتی او را برای خرید رأی تأمین مینمودند. برخی از نامزدان که به دستور کرسی خود را کاندید نموده بودند، بعد از ایفای نقش کاندیدمصنوعی، به نفع او کنار رفتند. بناء به اقرار تعدادی از متنفذینی که به نفع آقای کرسی کمپاین تبلیغاتی میکردند میتوان حکم کرد که آقای کرسی وعده تقرر در پستهای وزارت، ولایت و ریاستهای حکومتی را از قبل به آنها داده بود. گویا اداره حکومتی نمدی است که هر که به نفع او تبلیغ کند مستحق کلاه ساختن از این نمد است. گفتنیست که بعضی از آنها باری از کابینه کرسی اخراج نیز گردیده بودند. یک نظر کوتاه به لیست طرفداران کرسی (فهم، خلیلی، محقق، حاجی دین محمد، گل آغا، شیرمحمد آخندزاده، جان محمدخان، احمدولی کرسی و غیره) کافیتست که به ماهیت حکومت کرسی بار دوم پی ببریم.

۲-۵-۵. عبدالله عبدالله:

تیم عبدالله نیز مانند کرسی متشکل از دسته های تنظیمی وابسته بوده با همکاری تعدادی از والی ها (در رأس عطامحمد) و مسؤولین دولتی (یونس قانونی، داوود "داوود"، امرالله و غیره) دسته های تنظیمی که خواهان سهم بیشتر در چپاول ملت میباشند به میدان انتخابات آورده شدند. این دسته با وصف اینکه مانند حکومت کرسی در پیشگاه مردم افغانستان امتحان ناکامی و نا کارآمدی خود را تا سرحد نسل کشی و ارتکاب جنایات گوناگون داده است، اما با پولهای باد آورده و ایجاد مناسبات سمتی، قومی و زبانی نیز در این مرحله مانند گذشته ها خواستند دوباره خود را بر مرکب ریاست جمهوری رسانند، و از خوان گسترده شده توسط کشورهای ثروتمند جهان سود بیشتر ببرند. با وجودیکه بعضی از نامزدان برنده شدن در انتخابات را از راه نیویورک و واشنگتن ویا کشورهای دیگر جستجو میکردند و زحمت سفرهای طولانی و اقامت چندین ماهه را در آن کشور بر خود هموار کردند، اما این بازی نیز چندان تاثیری نداشت چون سناریو از قبل تهیه شده بود، نکته ای که نباید فراموش شود اگر کشورهای ذیدخل در مسائل افغانستان فکر میکنند که در نمک خواباندن عبدالله ممکن است راه حل فشار و یا معامله باشد در اشتباه اند. تلاش عده ای از کشورها و کشورهای همسایه در به قدرت سهم ساختن عبدالله باز هم اشتباه بزرگی است که افغانستان را بیشتر به سوی آشوب و نابه سامانی خواهد بُرد نه ایجاد ثبات در افغانستان.

۳-۵-۵. افراد سالم:

که متأسفانه تعداد شان در لیست نامزدان خیلی اندک بود، که دارای گذشته سالم کاری و خدمتی بودند و در روند انتخابات از کمترین امکان کمپاین برخوردار بودند، حتی گاهی نیز در کارهای کمپاین آنها عمداً و عملاً کارشکنی میکردید.

نامزدی که برویت ارقام تا اندازه زیاد از طرف مردم و علی الخصوص تحصیل کرده های کشور به صورت عمومی پشتیبانی گردید آقای داکتر رمضان بشر دوست بود که بدون نقش پول و پشتیبانی کشور خارجی توانست رأی خوبی کسب نماید. در بسیاری از شهرهای کشور محصلین قبل از رسیدن بشر دوست به محل، به ابتکار خود، خیمه هایی برای او بنا کردند تا کمپاین انتخاباتی او را پیش ببرند و حتی کارتهای انتخاباتی او را برای مردم به عکس کسانیکه برای کسب رأی پول میدادند کارتهای تبلیغاتی او را به مبلغ از ۵ تا ۵۰ افغانی میخریدند تا به کمپاین او کمک کنند. از خصوصیت دیگر کمپاین او رفتن و به راه انداختن تبلیغ نامزدی او در نا امن ترین مناطق کشور است، مانند کنر، نورستان، لغمان، اندر، سروبی، کاپیسا، هلمند و نقاط دیگر، با این اقدام او عکس نامزدان دیگر خواست نشان دهد که او تا حدودی توانسته است در بین مردم راه خود را باز نماید.

افراد توانمند دیگری که توانستند برنامه و منشورهای خوبی ارائه نمایند نیز نتوانستند در روند انتخابات تعداد قابل ملاحظه آراء رابه دست آورند، چون اکثریت مردم باور شان را به نظام از دست داده اند.

۴-۵. ته مانده هائی از احزاب خلق ویرجم:

این گروه میخواستند ، باز هم به شیوه معامله گری ویا امتحان چانس! چانس شانرا به سنگ محک زنند، دیده شد که سخت نا امید شدند ، با وجودیکه آنها شاید میدانستند که با آنهمه جنایات و خیانتهای ملی که انجام داده اند ، هیچ چانسی ندارند ، ولی باز تلاش نمودند تا وارد میدانی شوند که هیچ نتیجه ای برای شان ندارد چون مردم ما باور دارند که آزموده را آزمودن خطاست. اشتراک این گروه (شهنواز تنی، حبیب منگل، اکبراوریا ...) واین حقیقت که آراء داده شده به همه آنها حتی یکفصد را هم پوره نمیکند، برافسانه ای که توسط همین ته مانده ها تبلیغ میشد، خط بطلان کشید. افسانه اینبود که گویا "وحشت ودهشت تنظیمها روی ته مانده های حزب دموکراتیک خلق را پاک کرده است و اگر اکنون حزب مذکور وارد میدان انتخابات شود، برنده خواهد بود." نتایج انتخابات هویدا ساخت که مردم هنوزهم جنایات انجام شده به دستور حزب دموکراتیک خلق را به یاد دارند. کشف هر گور دسته جمعی کافیت که وجدان انانی را تکان بدهد که میکوشند بنابر ملحوظات فامیلی، قومی و غیره برگند جنایات حزب ودولت "دموکراتیک خلق" خاک بپاشند.

به میدان آمدن ته مانده های حزب دموکراتیک خلق، حزب اسلامی و طالبان ممکن است از طرف پشتیبانان بین المللی دیروزی آنها سازماندهی شده باشد تا در این برهه از زمان وضعیت عمال شان را ، برای خود به سنگ محک زنند و بدانند که برای آینده چه ستراتیژی در قبال افغانستان و مردم آن در پیش گیرند. خوشبختانه مردم ما توانستند نشان دهند که دیگر به خاطرکسانی که امتحان شان را داده اند به پای صنوق رأی و دست رد به سینه همه آنها خواهند زد که مانند دولت فاسد کرزی فقط آرزوی به قدرت رسیدن را دارند .

+++++

۴-۶. فارو و انتخابات :

مواضع فارو در قبال مسائل اساسی کشور قضاوت عجولانه نمیکند. فارو میکوشد دولت افغانستان وکشورهای درگیر در افغانستان را به اتکاء به ادعا ها ووعده های که به مردم ما کرده اند، مورد باز خواست قرار دهد. ازین طریق فارو از دورویی جامعه جهانی نیز پرده برمیدارد. در رابطه با انتخابات فارو چند اعلامیه صادر نمود وضمناً به دو اقدام عملی ذیل پرداخت:

- در ماه مارچ سال گذشته زمانیکه برطرح قانون انتخابات در ولسی جرگه بحث جریان داشت، فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا طی نامه ای از کا آیده خواست تا با استفاده از نفوذ خویش زمینه برگزاری انتخابات در کشورهای اروپایی، امریکا و استرالیا را مهیا نموده به صد ها هزار افغان مقیم این کشور ها زمینه اشتراک در تصمیم گیری بر سرنوشت کشورخودشان را مهیا سازد. دفتر نماینده سرمنشی طی پیامی اطلاع داد که نامه فارو به آقای آیده تسلیم داده شده است. به این نامه هیچگاه جواب داده نشد. نامه متعاقب نیزسودی نداشت. سخنگوی فارو طی مصاحبه ای در ماه اگست با روزنامه مردم چاپ هالند به همین جهت دفتر یونااما را به همکاری در حفظ انحصار قدرت در دست اشراقیت تنظیمی متهم کرد.

فارو بارها اعلام داشته تا مردم ما این انتخابات را یا تحریم کنند و یا با رأی اعتراضی اعتراض شان را با آن اعلام دارند ، چون ما باور داریم در شرایطی که همه چیز حتی به قول اولین مسؤول کشور از قبل انشاء و بعد تطبیق میگردد چگونه میشود از دموکراسی و آرای آزاد صحبت به میان آید، گرچه مواضع فارو مشخص بوده و در هر مرحله از بروز حوادث مهم در افغانستان ، فارو در زمینه اعلام مواضع مشخص نموده است.

هموطنان به یاد دارند که کمسیون شکایات انتخابات اعلان نمود که حاضر به بررسی اعتراضات شهروندان به کاندید ها است. برای به اثبات رساندن وضعیت عدم استقلال رأی کمسیون انتخابات وبه محک گذاشتن رسمی این نهاد، فارو عملاً و رسماً علیه معاونین کرزی، عبدالله عبدالله، شهنواز تنی وحبیب منگل اعتراض مستدل ومستند نمودیم. میدانستیم که این اعتراضات نمیتواند در بهشت جنایتکاران شنونده ای داشته باشد ولی با آنهم خواستیم به رییس امریکایی کمسیون واضح سازیم که افغانها راجع به عناصریکه آنها بالای هرکام شان یک میلیون دالر مصرف مینمایند، چه فکر میکنند. کمسیون هیچ جواب رسمی نداد. پاسخهایی که این کمسیون در سایت کمسیون خود ارائه نموده است ، فقط به درد ذهنیت از قبل آماده شده خودشان خواهد خورد نه چیز دیگری!

اینست واقعیت چگونگی انتخاباتی که برگزار شد. انتخاباتی که طی آن اکثریت مردم در خانه نشستند و دلقکان رژیمهای جبارخلقی- پرچمی- تنظیمی- طالبی که مردم وتاریخ طرد شان نموده است، به نمایندگی از احزاب نامنهاد

وارد میدان گردیده خیلی پر مدعا وبا ژستهای مدنی ، سروصداهای دموکرات منشانه ای را به راه انداختند. بلی وقتی انتخابات به سرکس مبدل گردد، هر دلکی میتواند به آن راه یابد. خوشبختانه همان فیصدی کم مردم که رأی دادند، به این دلک ها فهماندند که تاریخ استعمال شان سپری شده است.

۷

فدراسیون سازمانهای پناهندگان
افغان در اروپا (فارو)

FAROE, Post Box 707, 2300 AS, Leiden, www.afghandiaspora.org, faroe_af@hotmail.com

- (1): http://www.goshayesh-m.com/goshayesh/goshayesh11/JAMEEYAT.htm#_ednref6
(2): http://www.bbc.co.uk/persian/afghanistan/story/2008/02/080204_k-a-afghan-census.shtml
(3): http://www.goshayesh-m.com/goshayesh/goshayesh11/JAMEEYAT.htm#_ednref6
(4): http://www.bbc.co.uk/persian/afghanistan/story/2008/08/080806_ram-afghan-population.shtml
(۵): <http://www.afghandiaspora.org/> کارنامه حکومت کرزی در ساحت عدالت انتقالی

(*) آتش زدن خانه کمپاین انتخاباتی کرزی در ولایت پنجشیر، زد و خورد طرفداران عبدالله و کرزی در شمال
(**)

***<http://asemandailynews.com/?p=19615>

***<http://www.dw-world.net/dw/article/0,,4316495,00.html>

***<http://www.magiran.com/npview.asp?ID=1099920>

***<http://www.afghanha.se/2009-01-21-22-12-38/39-2009-02-04-18-38-47.html>

***<http://pe.rian.ru/afghanistan/20080226/100094227.html>

***<http://www.avapress.com/vdch-mnz.23nxxdft2.txt?PHPSESSID=9d9b491c3f249370296141c2f6412a19>

***http://dari.irib.ir/index.php?option=com_content&task=view&id=16995&Itemid=78

***http://iras.ir/Default_view.asp?@=7680

(6): <http://www.irna.ir/View/FullStory/?NewsId=754598>

(7): <http://www.ecc.org.af/images/stories/pdf/3010205.pdf>

(8): <http://www.ecc.org.af/images/stories/pdf/6350379.pdf>

(9): سخن رانی محقق برای کمپاین انتخاباتی کرزی در کابل و بامیان نشر شده توسط تلویزیون آریانا تاریخ ۲۰۰۹/۰۷/۲۹.